

SZEPESI ATTILA

Körülbelül

*Hetven, majd hetvenöt,
két botlasztó küszöb,
meg mégsem áll:
hol a Nap kél s lebull,
hetykén ott kóborol
Schéner Mihály.*

*Hetykén ott kódorog,
hol fornak óborok,
és áll a bál,
tudja, körülbelül,
a fütty mibe kerül
Schéner Mihály.*

*Ebek kerülgetik
kimarjult térdeit,
ahogy dukál,
reá vakkantanak
és közéjük se csap
Schéner Mihály.*

*Ott lődörög, ahol
köré árnyék tolul,
s vállára száll
cinege, bülbül – és
dúr-mollban füttyörész
Schéner Mihály.*

*Reá pötyyintenek
porszürke verebek,
kabátja már
csupa madár-öröm,
habó, rájuk köszön
Schéner Mihály.*

*Rájuk köszön, babó,
hiába nyári hó,
későre jár
és zsebében matat,
számárfület mutat
Schéner Mibály.*

*Mindig arra vonul
fintorogva, ahol
se tél, se nyár;
dünnyög, morog, makog,
mint borgadt koldusok
Schéner Mibály.*

*Tudja, aki legyint
a balekokra: mind
palimadár.
Ő lesz, soron kívül,
aki fölül kerül:
Schéner Mibály.*